

Напрями підвищення ефективності менеджменту сучасного підприємства

Богдан Мещанін

здобувач ступеня освіти «магістр»

освітньої програми «Адміністративний менеджмент»,

кафедри управлінських технологій,

ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна

Сергій Філатов

доцент кафедри управлінських технологій,

ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,

ORCID: 0000-0002-9831-7051

Сьогодні підвищенню ефективності належить важлива роль у переході до інноваційної економіки, пріоритетом якої є сталий розвиток. Проблема забезпечення ефективності підприємства набуває особливої актуальності, оскільки наслідки помилкової стратегії і тактичної діяльності підприємства у висококонкурентному середовищі стають критичними та загрожують його існуванню. Саме тому в розвинених країнах і провідних компаніях управлінські рішення приймаються в сучасних цілісних збалансованих системах менеджменту, які дозволяють швидше і адекватніше реагувати на ситуації, відчувати потребу в удосконаленні та приймати і реалізовувати узгоджені ефективні управлінські рішення [1].

В умовах економічного спаду та кризових перетворень основними завданнями українських підприємств є підтримання економічної стійкості та утримання сформованих конкурентних переваг, що визначатимуть їхню ефективність. Відповідно вимогою до формування системи менеджменту виступають гнучкість і адаптивність, стратегічність та інноваційна спрямованість, комплексність та системність в прийнятті управлінських рішень. Дієвою умовою прийняття ефективних управлінських рішень має стати реалізація Доктрини збалансованого розвитку України, стратегія якої передбачає, що центром уваги державної політики має бути людина, як баланс складових її життєдіяльності із здійсненням моніторингу прогресу та кількісного оцінювання головних компонент людиноцентричної моделі розвитку національної економіки [2].

Приватне акціонерне товариство «Інтерпайп Нижньодніпровський трубопрокатний завод» найбільший в південно-східній частині Європи виробник широкого асортименту сталевих труб, колісної продукції. Продукція постачається до країн СНД, Близького Сходу, Північної Америки, Європи. Серед основних конкурентів металургійні комбінати Бельгії, Німеччини, Франції, Росії, Італії, Японії, Китаю та ін. Фінансові результати свідчать, що «Інтерпайп НТЗ», починаючи з 2017 року, отримував чистий прибуток. Найбільшим показником чистого пробутку був у 2019 році, водночас фінансовий стан компанії не є стабільним. Постійна боротьба з російськими металургами та китайськими трубними заводами, кон'юнктура світових сталевих ринків не

дозволяє підприємству підвищувати ціни на продукцію. Експортна виручка компанії у 2019-2020 р.р. зменшилась відповідно на 12-14%.

Для підвищення ефективності менеджменту підприємства, запропоновано експортувати труби із власним газогерметичним преміальним з'єднанням Interpipe UPJ-M, сертифікованим на відповідність стандарту ISO 13679 за найвищим рівнем вимог CAL IV (CAL-connection application level). З'єднання типу CAL IV є обов'язковою вимогою у багатьох нафтогазових проектах на Близькому Сході, в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні, Латинській та Центральній Америці, СНД. Наявність такого з'єднання дозволить компанії відповідати технічним вимогам раніше недоступних проектів. За результатами маркетингового дослідження Інтерпайп НТЗ має можливість вийти на ринок США із врахуванням певних ризиків: залежності попиту на нафтогазові труби від цін нафти, торгових війн Сполучених Штатів Америки з Канадою, Китаєм, Європою та Мексикою. На ринку Євросоюзу компанія зможе конкурувати з виробниками Східної Європи за показниками пропонованої ціни та якості продукції.

Для посилення конкурентної позиції «Інтерпайп НТЗ» пропонується впровадження методики структурування функції якості (Quality Function Deployment, далі QFD), як управлінського рішення, зосередженого на найважливіших характеристиках продукції для забезпечення її якості у відповідності до вимог і очікувань споживачів [3]. Із впровадженням методики, завдяки ощадливому виробництву, завод зможе досягти економії ресурсів і часу, посилити конкурентоспроможність металопродукції на світовому ринку. Застосування підприємством методики QFD практично означатиме: перехід на проектний стиль життя, командну форму організації робіт, прийняття управлінських рішень за когнітивним підходом, розробку концепції загального управління якістю.

Таким чином, менеджмент постійно перебуває у розвитку, він має служити найвищим цілям, вирішенню соціально значущих завдань, вбрати в себе ідеї спільноти і громадянства, забезпечувати ефективність, пристосовність, інноваційний розвиток, натхнення і соціальну відповідальність.

Ключові слова: ефективність; менеджмент; підприємство.

Список використаних джерел

1. Калита П. Системний менеджмент для сталого розвитку: моделі та проблеми. URL: <https://uspp.ua/assets/images/doc/sm-dlia-ur-samsam-311220.pdf>. (дата звернення: 03.11.2021)
2. Україна-2030. Доктрина збалансованого розвитку. URL: <http://econot.chnu.edu.ua/wp-content/uploads/2018/03/E-Book-Doctrine-2030.pdf>. (дата звернення: 05.11.2021)
3. Силенко О. М. Модернізація архітектури прийняття рішень щодо управління інноваційним розвитком металургійних підприємств. / Інноваційна економіка. 2019. №1-2, С. 150-155.